

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА

на продукта - Приложение 1

Към Reg. №

2020/114

Разрешение №

BG/МАМБ-51688

Съгласие №

25-09-2020

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Пенлак 875 mg/125 mg прах за перорална супензия в саше

Penlac 875 mg/125 mg powder for oral suspension in sachet

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Всяко саше съдържа амоксицилин трихидрат (amoxicillin trihydrate) еквивалент на 875 mg амоксицилин (amoxicillin) и калиев клавуланат (potassium clavulanate) еквивалент на 125 mg клавуланова киселина (clavulanic acid).

Помощни вещества с известно действие

Аспартам (E951)

За пълния списък на помощните вещества вижте точка 6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Прах за перорална супензия.

Почти бял до жълтеникав прах.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Амоксицилин/клавуланова киселина е показан за лечение на следните инфекции при възрастни и деца (вж. точки 4.2, 4.4, и 5.1):

- Остър бактериален синуит (адекватно диагностициран)
- Остър отит на средното ухо
- Остри екзацербации на хроничен бронхит (адекватно диагностициран)
- Пневмония, придобита в обществото
- Цистит
- Пиелонефрит
- Инфекции на кожата и меките тъкани, по-специално целулит, ухапвания от животни, тежък абсцес на зъбите с разпространяващ се целулит
- Инфекции на костите и ставите, по-специално остеомиелит.

Трябва да се обърне внимание на официалните указания за правилната употреба на антибактериални средства.

4.2 Дозировка и начин на приложение

Дозировка

Дозировките са представени съобразно съдържанието на амоксицилин/клавуланова киселина, с изключение на случаите, когато дозите са дадени по отношение на отделната супензия.

За избора на дозата на Пенлак за лечение на отделната инфекция трябва да се има предвид

- Очакваните патогени и вероятната им чувствителност към антибактериални средства (вж. точка 4.4)

- Тежестта и мястото на инфекцията
- Възрастта, телесното тегло и бъбречната функция на пациента

Употребата на алтернативни форми на амоксицилин/клавуланова киселина (напр. такива, осигуряващи по-високи дози на амоксицилин и/или различни съотношение на амоксицилин към клавуланова киселина) трябва да се има предвид според необходимостта (вж. точка 4.4 и 5.1).

При възрастни и деца ≥ 40 kg тази форма на амоксицилин/клавуланова киселина осигурява обща дневна доза от 1750 mg амоксицилин/250 mg клавуланова киселина при дозиране два пъти дневно и 2625 mg амоксицилин/375 mg клавуланова киселина при дозиране три пъти дневно, когато се прилага както е препоръчано по-долу. При деца < 40 kg тази форма на Пенлак осигурява максимална дневна 1000-2800 mg амоксицилин/143-400 mg клавуланова киселина, когато се прилага, както се препоръчва по-долу. Ако се счете, че е необходима по-висока дневна доза на амоксицилин, се препоръчва по-долу. Ако се счете, че е необходима по-висока дневна доза на амоксицилин, се препоръчва избор на друга форма на амоксицилин/клавуланова киселина, за да се избегне прилагане на ненужно високи дневни дози на клавуланова киселина (вж. точки 4.4 и 5.1).

Продължителността на лечението трябва да се определи от повлияването на пациента. Някои инфекции (напр. остеомиелит) изискват по-голяма продължителност на лечението. Лечението не трябва да продължава повече от 14 дни без повторен преглед (вж. точка 4.4 относно продължителна терапия).

Възрастни и деца ≥ 40 kg

Препоръчителни дози:

- Стандартна доза (за всички показания) 875 mg/125 mg два пъти дневно;
- По-висока доза - (особено за инфекции като отит на средното ухо, синуит, инфекции на долните дихателни пътища и инфекции на пикочните пътища) 875 mg/125 mg три пъти дневно.

Деца < 40 kg

Децата може да се лекуват с амоксицилин/клавуланова киселина, суспензии или педиатрични сашета.

Препоръчителни дози:

- 25 mg/3,6 mg/kg/ден до 45 mg/6,4 mg/kg/ден, разделени на две отделни дози;
- До 70 mg/10 mg/kg/ден, разделени на две отделни дози може да се обмислят за приложение при някои инфекции (например при отит на средното ухо, синуит и инфекции на долните дихателни пътища).

Не са налични клинични данни за приложение на 7:1 формите на амоксицилин/клавуланова киселина в дози по-високи от 45 mg/6,4 mg/kg/дневно при деца под 2 години.

Няма клинични данни за приложение на 7:1 формите на амоксицилин/клавуланова киселина при деца на възраст под 2 месеца. Препоръка за дозиране при тази възрастова група не могат да бъдат направени.

Старческа възраст

Не се налага коригиране на дозата.

Бъбречно увреждане

Не се налага коригиране на дозата при пациенти с креатининов клирънс (CrCl) над 30 ml/min.

При пациенти с креатининов клирънс под 30 ml/min не се препоръчва приложение на формите на амоксицилин/claveуланова киселина със съотношение на амоксицилин към claveуланова киселина 7:1, тъй като няма налични препоръки за коригиране на дозата.

Чернодробно увреждане

Трябва да се дозира внимателно и редовно да се проследява чернодробната функция (вж. точки 4.3 и 4.4).

Начин на приложение

Пенлак прах за перорална суспензия в саше е за перорално приложение.

Да се приема по време на хранене, за свеждане до минимум на възможната стомашно-чревна непоносимост и за подобряване на абсорбцията на амоксицилин/claveуланова киселина.

Лечението може да започне парентерално в съответствие с КХП на интравенозните (i.v.) форми и да се продължи с перорална форма.

4.3 Противопоказания

Свръхчувствителност към активните вещества, който и да е от пеницилините или към някое от помощните вещества, изброени в точка 6.1.

Анамнеза за тежка непосредствена реакция на свръхчувствителност (напр. анафилаксия) към друг бета-лактамен продукт (напр. цефалоспорин, карбапенем или монобактам).

Анамнеза за жълтеница/чернодробно увреждане, дължащи се на амоксицилин/claveуланова киселина (вж. точка 4.8).

4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Преди започване на лечението с амоксицилин/claveуланова киселина, пациентът трябва да се разпита вниманието по отношение на предишните реакции на свръхчувствителност към пеницилини, цефалоспорини или други бета-лактамни продукти (вж. точки 4.3 и 4.8).

Сериозни и понякога фатални реакции на свръхчувствителност (включително анафилактоидни и тежки кожни нежелание реакции) са съобщавани при пациенти, лекувани с пеницилин. Повероятно е тези реакции да се появяват при лица с анамнеза за свръхчувствителност към пеницилин или при апотични лица. При появя на алергична реакция лечението с амоксицилин/claveуланова киселина трябва да се преустанови и да се назначи подходяща алтернативна терапия.

В случай че се докаже, че инфекцията се дължи на амоксицилин чувствителни микроорганизми, трябва да се обсъди преминаване от амоксицилин/claveуланова киселина на амоксицилин в съответствие с официалните указанията.

Употребата на тази форма на амоксицилин/claveуланова киселина не е подходяща, когато е налице висок риск предполагаемите патогени да са с резистентност към бета-лактами продукти, която не е медирирана от бета-лактамази, чувствителни на инхибиране от claveуланова киселина. Тази форма не трябва да се използва за лечение на пеницилин-резистентни *S.pneumoniae*

При пациенти с увредена бъбречна функция или при такива, приемащи високи дози, може да се появят гърчове (вж. точка 4.8).

Лечението с амоксицилин/claveulanova киселина трябва да се избягва при съмнение за инфекциозна мононуклеоза, тъй като при това заболяване след приложение на амоксицилин се наблюдава появата на морбилиформен обрив.

Едновременна употреба на алопуринол по време на лечение с амоксицилин може да се увеличи вероятността за алергични реакции от страна на кожата.

Продължителната употреба понякога може да доведе до свръхрастежка на нечувствителни микроорганизми.

Появата на силно зачервен генерализиран еритем съпроводен от пустула в началото на лечението, може да е симптом на остра генерализирана екзантемна пустулоза (AGEP) (вж. точка 4.8). Тази реакция налага спиране на лечението с Пенлак и е противопоказание за последващ прием на амоксицилин.

Амоксицилин/claveulanova киселина трябва да се прилага внимателно при пациенти с данни за чернодробно увреждане (вж. точки 4.2, 4.3 и 4.8).

Събития от страна на черния дроб са съобщавани предимно при мъже и при пациенти в старческа възраст, и може да са свързани с продължително лечение. Тези събития са съобщавани много рядко при деца. При всички популации, признаците и симптомите обикновено се наблюдават по време на или малко след лечение, но в някои случаи може да не се изявят до няколко седмици след преустановяване на лечението. Тези събития обикновено са обратими. Чернодробните събития почти винаги са наблюдавани при пациенти със сериозно предхождащо заболяване или приемащи едновременно лекарства, за които е известно, че имат потенциал за чернодробни ефекти (вж. точка 4.8).

Колит свързан с приложението на антибиотици е съобщаван при почти всички антибактериални продукти, включително при амоксицилин и може да варира по тежест от лек до животозастрашаващ (вж. точка 4.8). По тази причина, при пациенти с диария по време на или след лечение с антибиотици е важно да се има предвид тази диагноза. Ако се появи колит, свързан с приложението на антибиотици, лечението с Пенлак трябва незабавно да се преустанови, да се направи консултация с лекар и да се започне подходящо лечение. В този случай са противопоказани антипептични лекарствени продукти.

По време на продължително лечение е препоръчително периодично да се оценяват органните и системни функции, включително бъбреchnата, чернодробната и хемопоетичната функция.

Съобщавани са редки случаи на удължаване на промеждинното време при пациенти, лекувани с амоксицилин/claveulanova киселина. При едновременно приложение с антикоагуланти се налага поддържане проследяване. Може да е необходимо коригиране на дозата на пероралните антикоагуланти за поддържане на желаното ниво на антикоагулация (вж. точки 4.5 и 4.8).

При пациенти с бъбреchnо увреждане дозата трябва да се коригира в зависимост от степента на увреждане (вж. точка 4.2).

При пациенти с намалено отделяне на урина много рядко е наблюдавана кристалурия, главно при парентерално лечение. По време на прилагането на високи дози амоксицилин се препоръчва поддържането на адекватен прием на течности и отделяне на урината с цел да се намали възможността за амоксицилинова кристалурия. При пациенти с катетър в пикочния мехур трябва да се провежда редовен визуален контрол (вж. точка 4.9).

По време на лечение с амоксицилин трябва да се използват ензимните глюкозооксидазни методи при изследване за наличие на глюкоза в ураната, тъй като при неензимните методи може да се наблюдават фалшиво положителни резултати.

Наличието на клавуланова киселина в амоксицилин/claveulanova киселина може да причини неспецифично свързване на IgG и албумина с мембрани на червените кръвни клетки, водещо до фалшиво положителен тест на Кумбс.

Съобщавани са случаи на положителни резултати от изследвания, използващи Bio-Rad Laboratories Platelia *Aspergillus* EIA тест при пациенти, приемащи амоксицилин/claveulanova киселина, за които е установено, че не са инфициирани с *Aspergillus*. Съобщавани са кръстосани реакции на не-*Aspergillus* полизахариди и полифуранози с Bio-Rad Laboratories Platelia *Aspergillus* EIA тест. Следователно положителните резултати от изследвания при пациенти, приемащи амоксицилин/claveulanova киселина, трябва да се интерпретират внимателно и да се потвърдят чрез други диагностични методи.

Пенлак прах за перорална суспензия в сашета съдържа аспартам (E951), който е източник на фенилаланин. Това лекарство трябва да се прилага с внимание при пациенти с фенилкетонурия.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Перорални антикоагуланти

Пероралните коагуланти и пеницилиновите антибиотици са използвани широко в практиката без съобщения за взаимодействие. Въпреки това, в литературата има описани случаи на повишено международно нормализирано съотношение (INR) при пациенти на поддържащо лечение с аценокумарол или варфарин, на които е назначено лечение и с амоксицилин. При необходимост от едновременно приложение трябва внимателно да се проследяват протромбиновото време или международното нормализирано отношение при добавянето или спирането на амоксицилин. Освен това може да е необходимо коригиране на дозата на пероралните антикоагуланти (вж. точки 4.4 и 4.8).

Метотрексат

Пеницилините може да намалят екскрецията на метотрексат, причинявайки потенциално повишаване на токсичността.

Пробенецид

Едновременната употреба на пробенецид не се препоръчва. Пробенецид намалява бъбречната тубулна секреция на амоксицилин. Едновременна употреба на пробенецид може да доведе до удължаване на наличието и повишаване на нивата на амоксицилин в кръвта, но не и на клавулановата киселина.

Микофенолат мофетил

При пациенти, приемащи микофенолат мофетил, се съобщава за намаляване на пределната концентрация на активния метаболит микофенолова киселина (МФК) с приблизително 50% след започване на лечение с перорален амоксицилин плюс клавуланова киселина. Промяната на преддозовото ниво може да не отразява точно промените в общата експозиция на МКФ. Поради това промяна в дозата на микофенолат мофетил обикновено не е необходима при липса на клинични данни за нарушена функция на присадката. Въпреки това, трябва да се извършва внимателно клинично проследяване по време на лечението с комбинация и малко след завършване на антибиотичната терапия.

4.6 Фертилитет, бременност и кърмене

Бременност

Проучвания при животни не показват преки или непреки вредни въздействия върху бременността, ембрионалното/феталното развитие, раждането или постнаталното развитие (вж. точка 5.3). Ограничени данни за употребата на амоксицилин/claveulanova киселина време на бременност при хора не показват повишен риск от вродени малформации. Ири проучване при жени с предтерминална преждевременна руптура на феталната мембра на съобщава, че профилактично лечение с амоксицилин/claveulanova киселина може да е свързано с повишен риск от некротизиращ енторколит при новородени. Приложението на

амоксицилин/claveуланова киселина по време на бременността трябва да се избягва, освен ако лекарят не прецени, че е необходимо.

Кърмене

Двете активни вещества се екскретират в кърмата (не са установени ефектите на claveуланова киселина върху кърмачето). Следователно са възможни диария и гъбична инфекция на лигавиците при кърмачета, което може да наложи преустановяване на кърменето.

Възможността за повишаване на чувствителността трябва да се вземе под внимание.

Амоксицилин/claveуланова киселина трябва да се използва по време на кърмене само след преценка от лекувания лекар на съотношението полза/рисков.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Не са провеждани проучвания за ефектите върху способността за шофиране и работа с машини. Въпреки това може да се появят нежелани реакции (напр. алергични реакции, замайване, гърчове), които могат да повлият способността за шофиране и работа с машини (виж точка 4.8).

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Най-често съобщаваните нежелани лекарствени реакции (НЛР) са диария, гадене и повръщане. Нежеланите лекарствени реакции, получени при клинични проучвания и постмаркетингово наблюдение с амоксицилин/claveуланова киселина, са изброени по-долу и са категоризирани съгласно MedDRA, по системо-органен клас.

Списък на нежеланите реакции в табличен вид

Нежеланите лекарствени реакции от всички клинични проучвания и от постмаркетинговия опит в световен мащаб, за които има основателна причинно-следствена връзка, са изброени в таблицата по-долу според системо-органините класове по MedDRA и по честота:

Използвана е следната терминология за класифициране на честотата на нежеланите лекарствени реакции.

Много чести ($\geq 1/10$);

Чести ($\geq 1/100$ до $< 1/10$);

Нечести ($\geq 1/1\,000$ до $< 1/100$);

Редки ($\geq 1/10\,000$ до $< 1/1\,000$);

Много редки ($< 1/10\,000$),

С неизвестна честота (от наличните данни не може да бъде направена оценка).

Инфекции и инфекции	
Кандидоза на кожата и лигавиците	Чести
Свръхрастеж на нечувствителни микроорганизми	С неизвестна честота
Нарушения на кръвта и лимфната система	
Обратима левкопения (включително неутропения)	Редки
Тромбоцитопения	Редки
Обратима агранулоцитоза	С неизвестна честота
Хемолитична анемия	С неизвестна честота
Удължаване на времето на кървене и на протромбиновото време ¹	С неизвестна честота
Нарушения на имунията система¹⁰	
Ангионевротичен оток	С неизвестна честота
Анафилаксия	С неизвестна честота
Синдром, подобен на серумна болест	С неизвестна честота
Хиперсензитивен васкулит	С неизвестна честота
Нарушения на нервната система	

Замаяност	Нечести
Главоболие	Нечести
Обратима хиперактивност	С неизвестна честота
Гърчове ²	С неизвестна честота
Асептичен менингит	С неизвестна честота
Стомашно-чревни нарушения	
Диария	Много чести
Гадене ³	Чести
Повръщане	Чести
Нарушено храносмилане	Нечести
Колит, свързан с приложението на антибиотици ⁴	С неизвестна честота
Черен „космат“ език (black hairy tongue)	С неизвестна честота
Хепатобилиарни нарушения	
Повишаване на AST и/или ALT ⁵	Нечести
Хепатит ⁶	С неизвестна честота
Холестатична жълтеница ⁶	С неизвестна честота
Нарушения на кожата и подкожната тъкан⁷	
Кожен обрив	Нечести
Сърбеж	Нечести
Уртикария	Нечести
Еритема мултиформе	Редки
Синдром на Стивън-Джонсън	С неизвестна честота
Токсична епидермална некролиза	С неизвестна честота
Булозен ексфолиативен дерматит	С неизвестна честота
Остра генерализирана екзантемна пустулоза (AGEP) ⁹	С неизвестна честота
Медикаментозна реакция с еозинофилия и системни симптоми (DRESS)	С неизвестна честота
Нарушения на бъбреците и пикочните пътища	
Интерстициален нефрит	С неизвестна честота
Кристалурия ⁸	С неизвестна честота

¹Виж точка 4.4

²Виж точка 4.4

³Появата на гадене е по-честа при перорален прием на високи дози. Ако се появят реакции от страна на стомашно-чревния тракт, те могат да се намалят с прием на амоксицилин/клавуланова киселина в началото на храненето.

⁴Включително псевдомемброзен колит и хеморагичен колит (виж точка 4.4)

⁵Умерено повишаване на AST и/или ALT е установено при пациентите, лекувани с бета-лактамни антибиотици, но значението на тези промени не е изяснено.

⁶Такива реакции са установени и след приложение на други пеницилини и цефалоспорини (виж точка 4.4).

⁷Ако се появи реакция на алергичен дерматит, лечението трябва да се преустанови (виж точка 4.4).

⁸Виж точка 4.9.

⁹Виж точка 4.3

¹⁰Виж точка 4.4

Съобщаване на подозирани нежелани реакции

Съобщаването на подозирани нежелани реакции след разрешаване за употреба на лекарствения продукт е важно. Това позволява да продължи наблюдението на съотношението ползариск за лекарствения продукт. От медицинските специалисти се изисква да съобщават всяка подозирана нежелана реакция чрез Изпитнителна агенция по лекарствата ул. „Ламян Груев“ № 8, 1303 София, Тел.: +35 928903417, уебсайт: www.bda.bg.

4.9 Предозиране

Симптоми и признаци на предозиране

Може да се наблюдават стомашно-чревни симптоми и нарушаване на водно-електролитния баланс. Наблюдавана е амоксицилинова кристалурия, в някои случаи водеща до бъбречна недостатъчност (виж точка 4.4).

Може да се наблюдават гърчове при пациенти с нарушена бъбречна функция или при тези, приемащи високи дози.

Има съобщения, че амоксицилин се утаява в катетъра на пикочния мехур, основно след интравенозно прилагане на високи дози.

Има съобщения, че амоксицилин се утаява в катетъра на пикочния мехур, основно след интравенозно прилагане на високи дози. Трябва да се провежда редовен визуален контрол (виж точка 4.4).

Лечение на интоксикация

Симптомите от страна на стомашно-чревния тракт могат да се лекуват симптоматично, като се обърне внимание на водно-електролитния баланс.

Амоксицилин/claveulanova киселина може да се отстрани от кръвообращението чрез хемодиализа.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: Комбинация от пеницилин, включително бета-лактазамни инхибитори; ATC код: J01CR02.

Механизъм на действие

Амоксицилин е полусинтетичен пеницилин (бета-лактамен антибиотик), който инхибира един или повече ензими (често наричани пеницилин-свързващи протеини, PBPs) в пътя на биосинтеза на бактериалния пептидогликан, който е съществен структурен компонент на бактериалната клетъчна стена. Инхибирането на синтеза на пептидогликана води до отслабване на клетъчната стена, което обикновено се последва от клетъчно разграждане и смърт.

Амоксицилин е чувствителен към разграждане от бета-лактамазите, продуцирани от резистентните бактерии, поради което, спектърът му на действие не включва микроорганизми, които произвеждат тези ензими.

Клавулановата киселина е бета-лактам, структурно свързан с пеницилините. Тя инактивира някои бета-лактамазни ензими, като по такъв начин предотвратява инактивирането на амоксицилин. Клавулановата киселина самостоятелно не проявява клинично полезен антибактериален ефект.

Връзка фармакокинетика-фармакодинамика

Времето над минималната инхибираща концентрация ($T_{\geq}MIC$) се счита за основният определящ фактор за ефикасността на амоксицилин.

Механизми на резистентност

Двета основни механизма на резистентност към амоксицилин/claveulanova киселина са:

- Инактивиране от тези бактериални бета-лактамази, които не са инхибиирани от клавуланова киселина, включително клас B, C и D.
- Изменение на PBPs, което намалява афинитета на антибактериалния продукт към таргета.

Липсата на пермеабилитет на бактериите или механизмите на ефлукс помпата могат да причинят или да допринесат за бактериалната резистентност, особено при Грам-отрицателните бактерии.

Границни стойности

Границните стойности на МИК за амоксицилин/claveulanova киселина са на Европейския комитет по изпитване на антимикробната чувствителност (The European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing (EUCAST)).

Микроорганизъм	Границни стойности на чувствителност ($\mu\text{g/ml}$)		
	Чувствителни	Интермедиерни	Резистентни
<i>Haemophilus influenzae</i> ¹	≤ 1	-	>1
<i>Moraxella catarrhalis</i> ¹	≤ 1	-	>1
<i>Staphylococcus aureus</i> ²	≤ 2	-	>2
Coagulase-negative staphylococci ²	≤ 0.25		>0.25
<i>Enterococcus</i> ¹	≤ 4	8	>8
<i>Streptococcus A, B, C, G</i> ⁵	≤ 0.25	-	>0.25
<i>Streptococcus pneumoniae</i> ³	≤ 0.5	1-2	>2
Enterobacteriaceae ^{1,4}	-	-	>8
Грам-отрицателни анаероби ¹	≤ 4	8	>8
Грам-положителни анаероби ¹	≤ 4	8	>8
Критични граници, несвързани видово ¹	≤ 2	4-8	>8

¹Съобщените стойности са за концентрациите на амоксицилин. За целите на изследването на чувствителността концентрацията на claveulanova киселина е фиксирана на 2 mg/l.

²Съобщените стойности в таблицата се основават на границните стойности за ампицилин.

³Стойностите на границните стойности в таблицата се основават на границните стойности за мапицилин.

⁴Границни стойности за резистентност R>8 mg/l означават, че всички изолати с механизми за резистентност се съобщават като резистентни.

⁵Стойностите на границните стойности в таблицата се базират на границните стойности на бензилпеницилин.

Разпространението на резистентността може да варира географски и във времето за определени видове и е желателно да има локална информация за резистентността, особено при лечение на тежки инфекции. При необходимост трябва да се потърси съвета на експерт, когато локалното разпространение на резистентност е такова, че ползата от лекарствения продукт при поне някои видове инфекции и под въпрос.

Микроорганизми, които обичайно са чувствителни

Аеробни Грам-положителни микроорганизми

Enterococcus faecalis

Gardnerella vaginalis

Staphylococcus aureus (метицилин-чувствителен)^E

Коагулаза-негативни стафилококи (метицилин-чувствителни)

Streptococcus agalactiae

*Streptococcus pneumoniae*¹

Streptococcus pyogenes и други бета-хемолитични стрептококки

Групата на *Streptococcus viridans*

Аеробни Грам-отрицателни микроорганизми

Capnocytophaga spp.
Eikenella corrodens
*Haemophilus influenzae*²
Moraxella catarrhalis
Pasteurella multocida

Анаеробни микроорганизми

Bacteroides fragilis
Fusobacterium nucleatum
Prevotella spp.

Видове, при които придобитата резистентност може да е проблем

Аеробни Грам-положителни микроорганизми

*Enterococcus faecium*³

Аеробни Грам-отрицателни микроорганизми

Escherichia coli
Klebsiella oxytoca
Klebsiella pneumoniae
Proteus mirabilis
Proteus vulgaris

Микрорганизми с вродена резистентност

Аеробни Грам-отрицателни микроорганизми

Acinetobacter sp.
Citrobacter freundii
Enterobacter sp.
Legionella pneumophila
Morganella morganii
Providencia spp.
Pseudomonas sp.
Serratia sp.
Stenotrophomonas maltophilia

Други микроорганизми

Chlamydophila pneumoniae
Chlamydophila psittaci
Coxiella burnetti
Mycoplasma pneumoniae

³Естествена интермедиерна чувствителност при липса на придобит механизъм на резистентност.

⁴Всички метицилин-резистентни стафилококки са резистентни към амоксицилин/claveуланова киселина.

¹*Streptococcus pneumoniae*, резистентни към пеницилин не трябва да се лекуват с тази форма на амоксицилин/claveуланова киселина (виж точки 4.2 и 4.4).

²Щамове с намалена чувствителност са докладвани в някои страни в Европейския съюз с честота по-висока от 10%.

5.2 Фармакокинетични свойства

Абсорбция

Амоксицилин и claveуланова киселина се дисоциират напълно във воден разтвор при физиологично pH. Двете активни вещества се абсорбират бързо и добре след перорално приложение. Абсорбцията на амоксицилин/claveуланова киселина се оптимизира при прием в началото на храненето. След перорално приложение бионаличността на амоксицилин и на

claveulanovata kiseliina e приблизително 70%. Plazmenite profili na dvete aktivni вещества са сходни и времето за достигане на пикова плазмена концентрация (T_{max}) и при двете е приблизително един час.

По-долу са представени фармакокинетичните резултати от едно проучване, при което амоксицилин/claveulanova киселина (таблетки от 875 mg/125 mg два пъти дневно) се прилага на гладно при групи здрави доброволци.

Средни ($\pm SD$) фармакокинетични параметри					
Приложено (и) активно (и) вещество (a)	Доза (mg)	C _{max} ($\mu\text{g}/\text{ml}$)	T _{max} * (h)	AUC _(0-24h) (($\mu\text{g} \cdot \text{h}/\text{ml}$)	T 1/2 (h)
Амоксицилин					
AMX/CA 875 mg/125 mg	875	11.64 ± 2.78	1.50 (1.0-2.5)	53.52 ± 12.31	1.19 ± 0.21
Клавуланова киселина					
AMX/CA 875 mg/125 mg	125	2.18 ± 0.99	1.25 (1.0-2.0)	10.16 ± 3.04	0.96 ± 0.12

AMX – амоксицилин, CA – клавуланова киселина

*Медианна (обхват)

Серумните концентрации на амоксицилин и клавулановата киселина, постигнати с амоксицилин/claveulanova киселина, са сходни с тези след перорално приложение на еквивалентни дози от самостоятелно приложени амоксицилин или клавуланова киселина.

Разпределение

Около 25% от общото количество на claveulanovata kiseliina в плазмата и 18% от общото количество на амоксицилин в плазмата са свързани с протеини.

Привидния обем на разпределение е около 0,3-0,4 l/kg за амоксицилин и около 0,2 l/kg за клавуланова киселина.

След интравенозно приложение, амоксицилин и клавуланова киселина се устраниват в жълчния мехур, коремната тъкан, кожата, мастната тъкан, мускулните тъкани, синовиалната и перитонеалната тъкани, жълчката и гнойта. Амоксицилин не се разпределя съответно в цереброспиналната течност.

От проучванията при животни няма доказателства за значимо задържане в тъканите на лекарствено-производни вещества за никоя от двете съставки. Амоксицилин подобно на повечето пеницилини, може да се установи в кърмата. Следи от claveulanova kiseliina също могат да се открият в кърмата (виж точка 4.6)

Доказано е, че амоксицилин и claveulanova kiseliina преминават през плацентарната бариера (виж точка 4.6).

Биотрансформация

Амоксицилин частично се екскретира в урината като неактивната пеницилоева киселина в количества, еквивалентни на 10 до 25% от началната доза. При хора claveulanova kiseliina се метаболизира екстензивно и се отделя в урината и изпражненията, и в издишвания въздух се отделя като въглероден диоксид.

Елиминиране

Основният път на елиминиране на амоксицилин и през бъбреците, докато claveulanova kiseliina се елиминира както по бъбречни, така и по извънбъбречни механизми.

Амоксицилин/claveulanova kiseliina има среден елиминационен полуживот от приблизително един час и среден общ клирънс приблизително 25 l/h при здрави лица. Приблизително 60 до 70% от амоксицилин и приблизително 40 до 65% от claveulanova kiseliina се екскретират.

непроменени в урината през първите шест часа след приложение на единична доза амоксицилин/claveulanova киселина 250 mg/125 mg или 500 mg/125 mg таблетки. Според различни проучвания уринната екскреция е 50-85% за амоксицилин и между 27-60% за claveulanova киселина за период от 24 часа. За claveulanova киселина, най-голямо количество от лекарството се екскретира през първите два часа след приложение.

Едновременното приложение на пробенецид забавя екскрецията на амоксицилин, но не забавя бъбречната екскреция на claveulanova киселина (виж точка 4.5).

Възраст

Елиминационният полуживот на амоксицилин е подобен при малки деца на възраст около 3 месеца до 2 години и при по-големи деца и възрастни. При много малките деца (включително преждевременно родени бебета) през първата седмица от живота интервалът на прилагане не трябва да надхвърля прилагане два пъти дневно поради незрялост на бъбречния път на елиминиране. Тъй като при пациентите в старческа възраст съществува по-голяма вероятност да имат намалена бъбречна функция, е необходимо внимание при избора на доза и може да е полезно да се проследява бъбречната функция.

Пол.

След перорално приложение на амоксицилин/claveulanova киселина при здрави мъже и жени, полът не е оказал значимо влияне върху фармакокинетиката нито на амоксицилин, нито на claveulanova киселина.

Бъбречно увреждане

Общият серумен клирънс на амоксицилин/claveulanova киселина намалява пропорционално с намаляването на бъбречната функция. Понижаването на лекарствения клирънс е по-изразено за амоксицилин, отколкото за claveulanova киселина, тъй като по-голяма част от амоксицилин се екскретира през бъбреците. Поради тази причина дозирането при бъбречно увреждане трябва да предпазва от прекомерно натрупване на амоксицилин, като едновременно поддържат подходящи нива на claveulanova киселина (виж точка 4.2).

Чернодробно увреждане

Дозирането при пациенти с чернодробно увреждане трябва да се извършва с внимание и чернодробната функция да се проследява на равни интервали от време.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Неклиничните данни не показват особен риск за хора на базата на фармакологичните проучвания за безопасност, генотоксичност и репродуктивна токсичност.

Проучвания за токсичност при многократно прилагане, проведени при кучета с амоксицилин/claveulanova киселина, показват стомашно дразнене и повръщане, както и промяна в цвета на езика.

Не са провеждани проучвания за карциногенност с амоксицилин/claveulanova киселина или с някоя от неговите съставки.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Кросповидон (E1202)

Силициев диоксид колоиден, безводен (E551)

Аспартам (E951)

Магнезиев стеарат (E470b)

Ягодов аромат

6.2 Несъвместимости

Неприложимо

6.3 Срок на годност

24 месеца.

6.4 Специални условия на съхранение

Да не се съхранява над 25°C. Да се съхранява в оригиналната опаковка, за да се предпази от влага.

6.5 Вид и съдържание на опаковката

Пенлак 875 mg/125 mg прах за перорална суспензия в саше:

Опаковка от 12 и 14 сашета (полиетилен терефталат/алуминий полиетилен) в картонена кутия.

Не всички видове опаковки могат да бъдат пуснати в продажба.

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне <и работа>

Няма специални изисквания

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Zentiva k.s.
U kabelovny 130,
Dolní Měcholupy
102 37, Prague 10
Чешка Република

8. НОМЕР(А) НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Рег. №: 20200114

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Дата на първо разрешаване: 09.06.2020

Дата на последно подновяване:

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

09.06.2020

